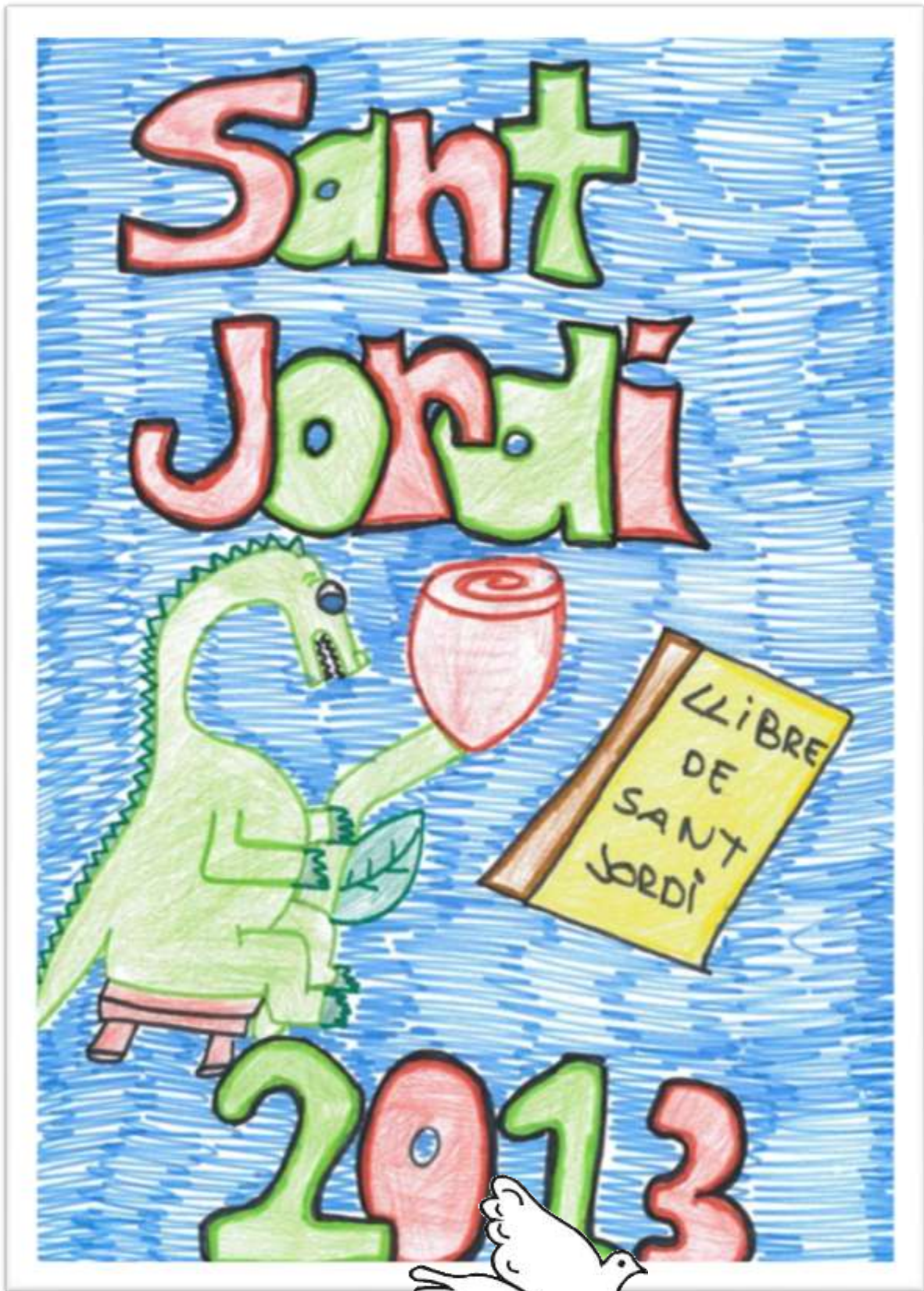

XXV JOCS FLORALS

Escola Llibertat

Acta del jurat dels XXV Jocs Florals
de l'escola Llibertat

El jurat del cicle Inicial i cicle Mig ha atorgat els següents premis:
Un guanyador i dos finalistes per a cada grup classe.

Primer A:

Finalista: "El ratolí volador"

Autora : Adrián Diego

Finalista: "La marieta Elena".

Autor: Náyade Xiomara Sánchez

Guanyador: "La cadira i la lluna"

Autor : Giovanna Fontseca de Lima

Primer B:

Finalista: "La tassa i la mona"

Autora: Andrea Bonilla

Finalista: "El cocodril i la lluna".

Autor: Marc Noguera

Guanyador: "El tigre i la sabata"

Autor: Benamin Vasile

Segon A:

Finalista: "El castell encantat"

Autora : Laura Lanau

Finalista: "La bruixa i el gorilla."

Autora: Ona Bailón

Guanyadora: "La selva de Nani".

Autora: Thamara Martínez

Segon B:

Finalista: “El drac i el tall”.

Autor: Alex Rodríguez

Finalista: “Els tres animals perduts”.

Autora: Najah

Guanyadora: “La noia que va canviar el seu món

Autora: Malak Ezzaaouni

Tercer A:

Finalista: “El castell encantat”

Autor: Josep Alcañiz

Finalista: “El lladre”

Autor: Mohamed Ezzouina

Guanyador: “La ciutat marina i el lladre d’obres d’art”

Autor: Alex Nieto

Tercer B:

Finalista: “El llop de l’aigua”

Autora: Carles Sobrino

Finalista: “La pota trencada”.

Autora : Nadia Buenaventura

Guanyador: “Un noi que volia ser bo”

Autor: Sergi Torres

Quart A:

Finalista: “La neu”
Autora : Carla Martos

Finalista: “La rosa”
Autora: Simranjeet

Guanyadora: “Els colors”.
Autora: Natàlia Ruíz

Quart B:

Finalista: “La primavera”
Autor: Ana del Pino

Finalista: “El mar”.
Autora: Natàlia Carrión

Guanyador: “El per què de les coses”
Autora: Yanka Cotignola

Badalona, a 23 d'abril del 2013

El ratolí volador.

Hi havia una vegada un colom que volava amb un raspall per pentinar-se. El colom tenia unes plomes de colorins.

I un dia va anar a un poble volant per l'aire i es va ficar dins d'un arbre. Va veure un ratolí que volava al costat del colom.

El ratolí i el colom van decidir anar volant a un circ.

I quan van arribar el senyor del circ va quedar tant bocabadat que els va contractar. I es van quedar a viure amb els altres animals del circ. I tots van ser molt felices.

El conte contat ja està acabat i per la xemeneia se'n puja al terrat.

**Adrià Diego 1rA
Finalista**

La marieta Elena.

Hi havia una vegada una marieta que vivia en un parc, i hi havia una nena que estava al gronxador. I se li va caure la sabata i la marieta es va ficar dins la sabata.

La nena es deia Carla, i va cridar al seu pare va dir: Papa se m'ha caigut la sabata. El pare se la va posar i a la nena la sabata li feia pessigolles al peu.

A casa es va treure la sabata i va veure la marieta i li va dir: Hola soc l'Elena i vull ser la teva amiga. La Carla es va posar tant contenta que li va fer una casa a la seva habitació.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat aquest conte s'ha acabat.

Náyade Xiomara Ira
Finalista

La cadira i la lluna

Hi havia una vegada una lluna que vivia al cel en una casa. Quan anava a dinar es va asseure a la cadira però era molt dura i la lluna va decidir estar dreta. Després va anar a la botiga i es va comprar un coixí, va seure i va dir la cadira: Treu aquest coixí de sobre meu! I el coixí que també parlava li va dir: No, no i no em moure d'aquí, perquè m'agrada que una lluna estigui a sobre meu! Perquè estic enamorada de la seva forma de mitja lluna. No us baralleu, us heu de fer amics, va dir la lluna. No això no passarà mai. Però per què no? Perquè no ens agrada estar juntes. Si no us agrada estar juntes em compraré una altra cadira i un altre coixí. No, no d'acord, ens farem amics. I vet aquí un gos i vet aquí un gat aquest conte s'ha acabat.

Giovanna Fontseca 1rA
1r Premi

La tassa i la mona

Hi havia una vegada una tassa màgica que es va trobar amb una mona que parlava.

La tassa tenia molta gana i es va menjar la mona.

Després va anar a una cova i allà hi havia un os. L'os li va dir:

- On està la mona? És el meu dinar!.

I la tassa va respondre:

- Doncs me l'he menjat.

L'os es volia menjar la tassa per dinar per menjar-se la seva mona. La tassa va sortir corrents de dins de la cova i l'os la va perseguir. L'os va caure en una trampa de la tassa i llavors la mona va sortir de la panxa de la tassa i la mona li va preguntar:

- Perquè m'has menjat?

I la tassa va dir:

- Et volia salvar de l'os perquè no vull que et mengi ningú.

I conte contat conte acabat.

Andrea Bonilla 1B
Finalista

El cocodril i la lluna

Hi havia una vegada un cocodril que passeja pel bosc i es troba un drac que el persegueix per tot arreu. El drac es va cansar de córrer i va tornar a la cova.

El cocodril se'n va al riu i es troba amb un llop i el llop va a atrapar-lo. Després d'atrapar-lo el cocodril s'escapa i el llop s'enfada. El cocodril troba molt de ferro i construeix un coet i marxa a la lluna. I diu:

- Sort que a la lluna ningú em podrà perseguir.

Però el que no sabia era que a la lluna l'esperaven els marcians.

Marc Noguera 1B
Finalista

El tigre i la sabata

Hi havia una vegada un tigre que havia perdut la sabata i el lleó li va deixar una perquè el lleó en tenia moltes.

El lleó era lladre de sabates. Quan el tigre va saber que el lleó li havia robat la sabata es va enfadar. Llavors el lleó li va explicar que ficava bromes a les sabates que robava i les pintava de colors. El tigre seguia enfadat i ja no volia les sabates del lleó.

La lleona i la tigressa es van posar tristes perquè el tigre i el lleó estaven enfadats. Per tornar a ser amics el tigre li va dir al lleó que només fes broma a les festes i quan jugaven.

I des de llavors tots dos fan bromes.

Benamin Vasile 1B
1r Premi

El castell encantat

Hi havia una vegada dos nens molt amics un era una nena i l'altre era un nen, la nena es deia Ana i el nen es deia Quim.

L'Ana era morena tenia els ulls de color marró fort. En Quim era blanc i els ulls els tenia de color blau fort.

La nena portava faldilla i el nen pantalons. La samarreta era de màniga curta.

En Quim i l'Ana vivien en un poble petit al costat d'un castell encantat. Ells dos van anar al castell molt contents. Estava tot fosc. Van veure moltes coses velles que no podien restaurar i va dir el Quim:

-Podriem jugar a fet i amagar.

-D'acord juguem- hi, va dir l'Ana.

El Quim la parava i l'Ana s'amagava en totes les runes. Mentre en Quim l'estava buscant, l'Ana va intentar no embrutar-se perquè sinó la seva mare la renyaria. En Quim la va trobar. Després van veure una cosa que es movia, es van apropar més i era un ratolí. Es van espantar i van anar corrent cap a casa seva i quan van arribar els hi van explicar als seus pares mentre dinaven i els seus pares els van dir:

-Sou molt valents nens.

I els nens van dir:

-Gràcies, pares.

Laura Lanau 2A
Finalista

La bruixa i el goril·la

Hi havia una vegada fa molts i molts anys, al menys cent...quan existien les bruixes hi havia una bruixa de les dolentes que tenia una berruga al nas i li faltaven unes quantes dents.

Un dia va veure una cova on hi vivia un goril·la que es deia Coco, era un goril·la força gran i que espantava a totes les bruixes, micos i fins i tot goril·les. Aquell goril·la fins i tot va espantar a la bruixa, encara que la bruixa era força valenta.

La bruixa va sortir corrents, va ensopegar amb una branca, va caure i el goril·la se la voler menjar.

La bruixa va voler fugir i en aquell moment va arribar una amiga seva, va aparèixer amb una màquina del temps, la va agafar, la va pujar i totes dues se'n van anar cap a casa.

En arribar es va adonar que li havien robat, i li havien robat els diners, la roba i fins i tot els beuratges i els encanteris. Va tornar a casa del goril·la i li va dir:

-Que hem podries donar menjar i podríem ser amics?

El goril·la li va dir que no.

El goril·la i la bruixa es van barallar una bona estona. Després de tantes baralles van acabar fent-se amics.

La bruixa va haver de comprar roba i ingredients per fer els beuratges i els encanteris. La bruixa va ensenyar-li tot el que sabia i així van ser més amics. La bruixa el va portar al seu castell encantat on hi havia fantasmes, ratpenats i vampirs.

La bruixa i el goril·la es van explicar moltíssims acudits i així es com va acabar la història d'un goril·la molt gran i fort i una bruixa molt valenta i petita.

Catacric catacrac aquest conte s'ha acabat.

Ona Bailón 2A
Finalista

La selva de Nani

Hi havia una vegada una nena que es deia Nani, que vivia en una selva tropical, plena de plantes grans i vermelles.

Els seus pares es deien Maria i Pedro. Nani volia passejar per la selva amb els seus pares.

Mentre passejaven van trobar molt i molt menjar. També van trobar un mono que parlava i es deia Mic.

El menjar era del Mic. La Nani li va dir que tot el menjar hauria de ser per la gent.

El Mic li va dir que el repartiria si trobava una corona.

La Nani va dir que trobaria la corona.

La Nani amb cara de valenta, va anar a buscar la corona pel mig de la selva. Va escoltar sorolls i de cop i volta es va trobar un conill, era molt blanc i es deia Bend. El Bend li va preguntar:

-Com et dius?

-Em dic Nani. Saps on hi ha una corona amagada? li va preguntar la Nani al conill.

-Si se on està, està al castell encantat. Però hi ha una bruixa que és molt lletja i té un gat que parla. També hi ha moltes trampes. Dins del castell hi ha la corona.

-M'acompanyes Bend? No tinguis por puja a la meua esquena.

-Bé pujaré Nani. Quin camí és?

-No ho sé Bend cada camí es d'un color. Aquest és de color vermell i aquest és de color negre, va dir la Nani.

-Es el negre segur, anem -Va dir Bend- però tinc por.

-No tinguis por. Mira ja hem arribat.

A dintre hi havia bitxos.

-Mira allà hi ha la bruixa i si que és lletja. Va dir la Nani.

-Mira Nani la corona, però hi ha moltes trampes.

-Vigila que no trepitgis aquesta tauleta que és de color verd.

-Bé, no tinguis por. No facis soroll que la bruixa es despertarà.
Va dir el Bend.

- Aquí està, vinga anem a casa.

Quan van arribar van trobar el Mic i
els hi va dir:

-Te'n donaré la meitat, Nina.

-Gràcies Mic,estic contenta.

I tots van ser felicos.

Thamara Martínez 2A

1r premi

El drac i el tall

Fa molt de temps en un poble molt llunyà hi vivia un drac que estava enfadat perquè tenia un tall a la pota.

El drac va anar al riu per mullar-se la ferida i després de mullar-se va fer-se més petit, tant petit com un ratolí.

El drac es va convertir en mig ratolí i mig drac. El cap de drac i el cos de ratolí, les potes de drac i la cua de ratolí i les ales de drac.

El drac va sortir corrents i es va trobar a un drac màgic .

-Em pots ajudar a convertir-me una altra vegada en drac?

-Si et quedes quiet dos minuts retornaràs a ser drac. Però no va funcionar.

El drac màgic li va dir ves al bosc per agafar unes herbes i algunes maduixes.

Després fas un foc ho poses en una olla, les fas bullir i te la beus.

El drac ho va fer i es va convertir en drac.

Catacric-catacrac aquest conte s'ha acabat.

Àlex Rodríguez 2B
Finalista

Els tres animals perduts

Hi havia una vegada en una illa molt llunyana tres animals perduts on hi havia moltes pedres.

El conill era gris, el drac era petit i la gossa era gran i més gran.

La gossa va caure amb les pedres i va cridar molt fort:

- Quin mal m'he fet jo soleta!

El drac petit va dir :

-Tinc por dels gossos i m'he perdut.

El conill va saltar fins on estaven els animals, es van trobar i van dir:

-Mira m'he perdut, i els altres van respondre:

- Nosaltres també. I es van fer amics.

Tots junts es van posar molt contents.

Somrient el conill va dir: -Jo em dic Flor, i tu, drac petit?

Jo em dic Rodrigo.

I el gos va dir :- Jo em dic Carla i tinc deu anys. I tu Flor?

-Jo tinc cinc, i tu Rodrigo?

-Jo en tinc tres i tinc gana!

Tots van dir a l' hora: -Nosaltres també!

Van decidir anar a menjar i van menjar tots junts. Quan van acabar els tres animals van veure un caminet petitonet hi van anar fins allà. Tot es veia fosc perquè era de nit i es van trobar a una geni els va portar a casa seva i els va donar de menjar.

La flor va dir: Qué boníssim! La geni va dir-li que podia fer el menjar per a tots i treballar en un restaurant.

Així va ser com els tres animals van trobar els seus camins.

Catacric- catacrac la història d'animals ja s'ha acabat.

Najah Adroui 2B
Finalista

La noia que va canviar el seu món

Fa molt i molt de temps, en un país conegut com: El país Blau hi vivia una nena molt bonica que es deia Taiara i era de color blau.

Un dia va començar a estar farta del color blau. Llavors va decidir que viatjaria pel món i descobriria moltes coses. La seva mare estava molt preocupada per ella.

- I si es perd i no la tornem a veure mai més! Va dir la mare molt preocupada.

I el pare va respondre:

-Tranquil·la que la nena és molt valenta.

La Taiara estava molt contenta de si mateixa, va agafar un carnet d'avisó, va fer la maleta amb un munt de roba: pantalons, jerséis, samarretes, vestits i roba interior.

Primer de tot havia d'anar a París, després a Itàlia, després a l' Índia, a Xina i per últim al Marroc.

Al final quan va conèixer tots aquells països tan, tan i tant meravellosos amb tants colors vius va pensar : Perquè no canvis el color " Blau" del meu país per altres colors? Es va preguntar la nena de cop i volta.

Seria super requete divertit. Jo canviaria el color blau pels colors lila, rosa, verd, vermell, taronja, marró groc, carn, gris,... i una mica de blau. Segurament que els meus pares estaran molt orgullosos de mi. Va dir la Taiara tant orgullosa d' ella mateixa. I es va posar a cantar una cançó dels colors. Però de colors de tota mena, fins i tot els que no existien.

I vet aquí un gos, i vet aquí un gat que aquest conte s'ha acabat

. Malak Ezzaoui 2B
1r Premi

EL CASTELL ENCANTAT

Vet aquí que, en un poble poblàs on tothom tenia nas, un rei i una reina vivien en una casa, però la reina volia viure en un castell. El rei va dir:

- L'altre dia vaig veure un castell en venda, no sé si t'agradarà.

-I tant que sí!

Dit i fet, el van anar a veure, era molt maco i com ja us podeu imaginar, el van comprar. I de seguida se'n van anar a

viure al castell. Però ningú no sabia que estava encantat. Quan se'n van anar a dormir, van sentir com cops de peu, cops de puny i altres soroll estranys.

Cada nit era igual fins que van dir:

- Ja n'hi ha prou! Anem a mirar què passa.

I van veure un monstre lluitant amb un fantasma.

El fantasma va fer:

Booooooooooooo!!!!

El rei i la reina van anar corrents cap a l'armari i es van tancar per dins.

Al cap d'un dies fent el mateix, el fantasma els va dir que volia ser amic seu.

El rei i la reina es van tancar encara més.

El fantasma, al final, li va explicar al monstre, que no s'ho creia, però pensava:

-Potser diu la veritat!

I va decidir preguntar-li:

-Ho estàs dient de veritat?

-Sí.

-D'acord, però com li podem dir al rei i a la reina?

-Hem de dir-li a l' obreportes. Vinga, anem-hi. L'obreportes va obrir les portes de l'armari i tots dos li van explicar que volien ser amics seus.

Al final van jugar plegats.

Conte contat, conte acabat i aixeca la mà si t'ha agradat.

Josep Alcañiz 3r A
Finalista

EL LLADRE

Hi havia una vegada, en una ciutat que es deia Badalona, que ningú no podia sortir de casa seva perquè tenien por, perquè havia vingut a la ciutat un lladre que es deia Philipp i que matava a la gent. Per això l'Alcaldeessa estava molt preocupada.

Al cap d'uns dies va arribar un detectiu a qui va cridar l'Alcaldeessa, el detectiu es deia Jons, era molt alt, llest, ràpid i guapo. Havia d'atrapar al lladre que es deia Philipp que també era llest i ràpid.

El quatre d'agost li va robar un sac de verdures a la senyora Handerson, ella era molt forta i va cridar al detectiu Jons que el va trobar i li va agafar el sac, però PUUUUM! el lladre es va escapar. Jons va dir:

- Oh, no s'ha escapat!

Li va donar el sac a la senyora Anderson i quan va mirar cap a baix, va trobar les claus d'en Philipp i hi havia una tarja enganxada on posava en castellà:

CUEVA DE PHILIPP

CAMINO DE LA CRUZ DE MONTIGALÀ

Quan va llegir aquella tarja va tenir una idea i se la va dir a la senyora Handerson i a l'Alcaldeessa.

_ I....

De seguida van posar en marxa el seu pla.

Quan la senyora Handerson s'estava fent la perduda de mentida, el lladre Philipp la volia atacar. Llavors Jons i l'Alcaldeessa li van posar una injecció per dormir 12 hores i el van portar al presó.

Els ciutadans de Badalona es van posar molt contents i d'acord amb l'Alcaldeessa el van nomenar el millor detectiu de Catalunya.

Catacric, catacrac, conte acabat.

Mohamed Ezzouina 3rA
Finalista

LA CIUTAT MARINA I EL LLADRE D'OBRES D'ART

Vet aquí una vegada una ciutat marina on havia pinzells màgics que s'utilitzaven per pintar obres d'art dins de l'aigua.

En aquesta ciutat marina hi vivien un cocodril, una cobra i un tauró.

El cocodril i el tauró eren germans i vivien en una cova i la cobra vivia en un forat que quan hi entrava hi havia un "traje" marí perquè tingués brànquies.

I tots jugaven allà i eren feliços.

Al cap de tres dies, els seus pares van marxar i ells es van quedar molt tristos. Un d'aquells dies es van trobar una porta secreta a la cova. Tots observaven la cova, havien sentit uns sorolls estranys i van marxar tots corrents.

Però el tauró va dir a la cobra i al cocodril:

- Han desaparegut les obres d'art del nostre pare.
- Atrapem al lladre! - va dir la cobra.
- Però, com?- va dir el tauró.
- Amb l'equip de submarinisme de la meva mare! - va dir el cocodril.

Començaren a buscar el lladre, però ni rastre d'ell.

Després el tauró havia trobat un barret i va pensar que podia ser del lladre. Llavors van veure al lladre i el perseguien, però no podien agafar-lo perquè era un dofí molt ràpid.

El cocodril va tenir una idea. Van cridar a la policia marina que el va trobar i el va tancar a la presó.

I catacric, catacrac, conte acabat.

Alex Nieto 3rA
1r Premi

EL LLOP DE L'AIGUA

Vet aquí en aquells temps, que els ocells tenien dents, en un lloc molt llunyà i en l'època del Juràssic, hi havia un T-Rex, un drac i un Ornitoror, al que sempre li deien que era un robot. El gran capità Ornitoror els volia ajudar. Volien agafar els ous que havien perdut. De sota terra, va sortir un GPS per buscar els ous i un xiclet va caure del cel. El xiclet podia fer respirar a sota l'aigua. De sobte, van sentir que el GPS d'ous cridava fort:

-Estan sota l'aigua!!

Els tres es van menjar el xiclet i es van submergir. Aleshores, va dir el drac:

-Un llop!?!?!?

Va dir l'Ornitoror:

-No importa!

-Anem-hi! No creus que hauríem de preguntar-li al llop si ens pot donar els ous?, va dir el drac.

-No!, diu l'Ornitoror.

I el llop era tan ràpid que l'Ornitoror no podia ni atrapar-lo i això que tenia posat el turbo. El drac va dir:

-Prou!!!!

Li van preguntar al llop si podien agafar els ous i el llop va dir que sí. Després de vint minuts, el llop va estar molt content i tots van estar molt feliços.

I tot això que us he explicat ha passat i no ha passat i si ha passat és veritat.

Carles Sobrino 3B

Finalista

LA POTA TRENCADA

Hi havia una vegada, una tortuga que estava al mar. Era una tortuga marina. Estava nedant pel fons del mar i, de cop i volta, es va trencar la pota amb una roca i no podia nedar.

De sobte, es va trobar amb un cranc i li va dir:

-Hola cranc, m'he trencat la pota!

-Què dius? T'ajudaré, d'acord?

-Gràcies, però tu sol podràs?, va dir-li la tortuga.

-Bé, trucaré als meus amics.

-D'acord, gràcies maco.

-De res, maca.

-Anem-hi perquè els meus amics són molt amables. Mira, aquesta és l'Estrella Bella, aquest és el Pop Rondinaire i aquesta és la Medusa Charlie. I van agafar a la tortuga i la van portar a la vora del mar i es van trobar un veterinari que se la va portar a la clínica per curar-la.

-Veterinari, veterinari!, va dir la tortuga.

-Què et passa?

-M'he trencat la pota!

-Te la curaré, d'acord?

- Gràcies.

I la tortuga va estar molt feliç per dues raons: perquè havia fet amics i perquè li havien curat la pota i ja estava bé. Així doncs, va tornar al fons del mar amb els seus millors amics. Conte contat, conte acabat i aixeca la mà si t'ha agradat.

Nadia Buenaventura 3B

Finalista

UN NOI QUE VOLIA SER BO

Hi havia una vegada un noi que era malvat i volia ser bo. Aquest noi es deia Juanjo i buscava a BoBoBo, perquè convertia a la gent en bona. Va buscar per tot arreu, dia rere dia. Passava un mes, un any, una setmana i...etcètera. Aquest noi no el trobava mai,mai,mai.

Fins que un dia es troba un noi que havia vist a BoBoBo i li va preguntar per on s'havia marxat. El noi, que es deia Joan, li va respondre per cinc euros i en Juanjo li va dir:

-D'acord! En Joan li va dir que se n'havia anat per la dreta i en Juanjo també va anar cap a la dreta. Al cap d'una setmana en Juanjo va trobar en BoBoBo.

En BoBoBo li va preguntar què volia i en Juanjo li va dir que volia ser bo. En BoBoBo li va preguntar si volia que el convertís i en Juanjo li va respondre que sí. Però en BoBoBo no podia ajudar-lo, perquè necessitava un talismà que estava amagat en una cova. Per poder entrar-hi, primer havien de trobar una clau màgica que estava al fons marí. I al dia següent van anar junts a buscar-la. Van estar molta estona bussejant fins que van trobar-les en unes roques d'una illa. Aleshores, van trobar una barca i van pujar-hi per tornar a l'altre costat. Van remar molta estona fins arribar a la cova. Van obrir la porta i van entrar. Al mig de la cova van veure una columna i a sobre un cofre de vidre on hi havia el talismà. Al costat del cofre, hi havia un martell d'or. En BoBoBo va trencar el cofre i van poder agafar el talismà. I de sobte...es despertà al seu llit. Catacric, catacrac, conte acabat.

Sergi Torres 3B

1r Premi

LA NEU

Ens posem el tratge
I ens anem a la neu.
Juguem a tirar-nos boles
amb el peu.
Esquien els pares
I nosaltres els animem,
Correm i juguem
I al final, descansem.
Passa el lleva-neus
I ens obre un camí.
Aparteu-vos, aparteu-
vos!
Heu de sortir d'aquí!!
Als nens ens agafa fred
Volem que surti el solet!
Ara, ben abrigadets
Farem un ninotet.

Carla Martos 4tA
Finalista

LA ROSA

La rosa és vermella
Molt bonica i bella,
Fa molt bona olor
I te la regalo de tot cor.
La rosa té punxes
i fulles verdes,
Cada any per Sant Jordi
jo les trobo més belles.
Aquest any l'agafo
del meu jardí
Perquè l'he vist florir
I amb paciència i amb
amor
L'he regat pel dia d'avui.

**Simran Bhatia 4t A
Finalista**

ELS COLORS

Agafó blau, agafó vermell
faig una barreja
i pinto amb el pinzell.
Rosa que l' amor s' hi posa
i blau celest que ve de l' est.

El cel es torna d' un to lila
i quan el miro
em quedo tranquil·la

El negre i el blanc
fan un sentiment
que només jo
ho tinc a la ment.
No sé quin escollir
estic feta un embolic
però l' arc de Sant Martí
me'ls regala tots a mi.

Natalia Ruiz 4A
1r Premi

LA PRIMAVERA

La primavera ha arribat
Què bonic!
Veure les floretes florir
I les papallones amb els seus
colors bonics
I els arbres amb les seves
fulles a punt de sortir.
La primavera és meravellosa
Les abelles van de rosa en
rosa,
Les marietes són tant
brillants
Que semblen diamants.
La primavera alegra el dia i
les flors canten d'alegria,
Els animals estan contents
Quan van al camp corrents.

Ana del Pino 4B
Finalista

EL MAR

Mar cristal·lí
Mar infinit.
Mar blavós,
Profund ple de vida
Ple d'algues de sirenes,
Ple de peixos colorits.
Els vaixells i les barques
Suren sobre ell,
Amb veles de colors
Una festa formaran
Tots els peixos i sirenes
Es posaran a ballar.
COM M'AGRADA EL MAR!

Natalia Carrión
4B
Finalista

EL PERQUÈ DE LES COSES

Per què, perquè les coses són així...

Per què el sol surt pel matí...

Per què quan plou els núvols
són de color gris...

Per què, per què les flors
són de colors

I els arbres verds i
marrons...

Per què el mar és infinit?

Serà perquè no és petit!

La natura és molt
misteriosa

Perquè és la mare de totes
les coses.

Yanka Cotignola 4B
1r premi

Acta del jurat dels XXV Jocs Florals
de l'escola Llibertat

El jurat del Cicle Superior ha atorgat els següents premis:

Un guanyador per cada categoria i curs:

Jocs Florals: 5è Conte i 6è Poesia

Premio Cervantes: 5è Poesia i 6è Conte

Shakespeare's Award: 5è i 6è Text expositiu.

Cinquè A:

Guanyador Jocs Florals: *"El viatge"*

Autora : Paula Cano Ortega

Guanyador Premi Cervantes: *"¡OLI!"*

Autor: Joel García García

Guanyador Skespeare's Awards:

Autora: Sol Calvo Ortega

Cinquè B:

Guanyador Jocs Florals: *"El país dels contes"*

Autora : Aïda Vela Sala

Guanyador Premi Cervantes: *"La primavera"*

Autora: Linwei Guo

Guanyador Skespeare's Awards:

Autor: Jordi Doldán Martínez

Sisè A:

Guanyador Jocs Florals: *“L’amistat”*

Autor : Hugo Nicolas Miranda

Guanyador Premi Cervantes: *“La guerra entre bruixas y elfos”*

Autor: Marc Cruz Villalva

Guanyador Skespeare’s Awards: *“The Mistry of the King”*

Autor: Raul Torrejón Jiménez

Sisè B:

Guanyador Jocs Florals: *“Tots som iguals”*

Autor : Raul Blázquez Martínez

Guanyador Premi Cervantes: *“La estrella que queria ser humana”*

Autora: Abir Ezzaanouni

Guanyador Skespeare’s Awards: *“Back to life”*

Autora: Lorena Mendoza Castellanos

Badalona, a 23 d’abril del 2013

EL VIATGE

Hi havia una vegada un nen que es deia Marc. Era alt, de pèl ros i amb els ulls blaus. Treia bones notes i es portava bé, però, volia viure moltes aventures. Un dia, mentre tornava de l'escola va veure una porta que no havia vist mai, és va estranyar i hi va entrar.

Va passar per un passadís de colorins i va aparèixer en un regne desconegut, on el van rebre un cavall parlant que es deia Jake i un gos que deia que era estrella del Rock. Van començar a parlar del regne. Li van dir que en aquell regne, si pensaves alguna cosa es feia realitat.

En Marc es va quedar de pedra però feliç d'haver descobert aquest regne tan meravellós.

Després d'un temps va aparèixer un drac que li va donar una carta que posava que era "l'escollit" per salvar el regne de tos els malvats que el volien destruir com els núvols llença-boles de golf, el burro queixa-molt i les quatre formigues verdes.

En Marc, el cavall Jake i el gos van començar el viatge i van dirigir-se al riu dels cocodrils amb cara de gall.

El cavall Jake va dir que havien de passar amb una barca especial amb reforç a prova de galls-cocodrils, llavors en Marc no sabia com aconseguirien aquella barca però el gos li va dir que només ho pensés, el noi va pensar en la barca perquè ja sabia que tot el que pensés es convertiria en realitat llavors va aparèixer una barca flamant molt xula.

Van muntar i els galls-cocodrils picaven la barca, llavors el gos va caure però va agafar la guitarra la va tocar i va fer unes onades que van espantar a tots els galls-cocodrils.

Va tornar a pujar a la barca i van arribar a l'altra banda del riu, però això només era el principi de l'aventura. No se'n van adonar però estaven entrant en el bosc encantat. Per sort, en Marc ho va veure a temps perquè va aparèixer un ogre lleig que se'ls volia menjar però en Marc va pensar ràpidament en una espasa assassina i va intentar matar-lo però costava molt, llavors el cavall que era bastant filosòfic va començar a dir coses intel·ligents i al mateix temps

l'ogre es va anar marejant i va caure al terra. En Marc li va clavar l'espasa i va morir.

Per fi van arribar a on estaven els dolents, estaven en un castell vell però emotiu pel regne perquè allà es va casar la princesa que ara era al món real. Van anar acostant-se en silenci i van entrar al castell, el gos, sense voler, va tocar les cordes de la guitarra i tothom el va escoltar, llavors el burro queixa-molt va anar a veure que era aquell soroll.

En aquell moment els va descobrir i va anar galopant a dir-ho als seus aliats que van venir un tres i no res, llavors els tres aventurers van haver pensar ràpidament en els punts dèbils de cadascun dels malvats.

En Marc va pensar que el que menys els agradava als núvols devia ser el sol, i llavors va pensar en un sol gran i calorós, el seu pensament es va fer realitat i el sol va fondre els núvols.

El gos va pensar que el que menys els agradava als burros queixa-molt devia ser el soroll així que va fer molt soroll amb la guitarra i el burro va desaparèixer.

Ja només quedaven les quatre formigues que amb una puntada de peu del cavall Jake, van morir esclafades.

Els tres aventurers van sentir-se orgullosos i de cop, van tornar on s'havien trobat per primer cop i van decidir que quedarien tots els caps de setmana a les 10:15 per jugar a la play i a la xbox. I si aquest conte es mentida no podrà ser veritat.

Paula Cano 5A

¡OLI!

Oli es la hora del patio
No nos hagas esperar
Todos tenemos hambre
Y queremos almorzar.

Oli mañana hay examen
Nadie quiere estudiar
Todos nos aburrimos
Y queremos jugar.

Oli hoy nos has castigado
Y a todos nos has fastidiado
Primero nos aburrimos
Y después nos dormimos.

Joel Garcia 5A

The Sidney Opera House

The Sidney Opera House is in Australia, in the Pacific Ocean. It was built between 1956 and 1973. It is made of concrete, glass, ceramic and steel. It is located in the Sidney harbor. There are different connected areas inside. It is a UNESCO world heritage and it is so treasured by Australians. It was designed by John Utzon. This building participated in the new 7 world wonder buildings list, but it was not included finally. There are important drama, opera and dancing performances every season.

Sol Calvo 5A

El país dels contes

Hi havia una vegada un nen al que no li agradaven els contes, ni les festes ni res.

El dia vuit de maig, el dia del seu aniversari, el nen no volia fer res, no volia celebrar-ho. Llavors la seva mare li va preguntar:

- Joan, no vols celebrar al teu aniversari?
- No! No m'agraden ni les festes ni els contes.
- Nen a tu no t'agrada res!
- En Joan va anar a la seva habitació, però va veure una llum molt bonica al seu armari, i va pensar... això què és? Va obrir la porta de l'armari i ... es va quedar bocabadat!

Llavors va pensar: Però jo estic malament? Això que es?

I una veu molt greu va contestar:

- Això es el país dels contes, has estat enviat aquí!
- Jo? Per què?
- Per que coneguis la màgia dels contes.

El Joan va veure una porta gegant on posava : SANT JORDI

En Joan va agafar las claus de la porta i va entrar :

I el que va veure era el conte de sant Jordi!

Era un poble petit molt bonic amb un castell gegant on vivia la princesa . En Joan va dir: si això es el conte de sant Jordi on és el drac? I de sobte va aparèixer el drac i es va emportar la princesa. Tot el poble va córrer a amagar-se al castell! Però en Joan es va quedar.

Poc després va aparèixer el cavaller, va matar al drac i va salvar a la princesa amb l'ajuda d'en Joan!

En Joan es va adonar de la màgia que tenen els contes i des d'aquell dia, cada nit abans d'anar a dormir li llegien el conte de Sant Jordi. I vet aquí un gos, i vet aquí un drac, aquest conte s'ha acabat.

Aida Vela 5B

LA PRIMAVERA

Me asome por la ventana,
vi un árbol vestido de verde,
adornado con flores blancas,
como el color de la nieve.

Anuncian la primavera.

El invierno se ha ido,
Y las flores han florecido.
Los pájaros cantan alegre,
Melodiosas canciones.
La primavera ha llegado,
y las flores han nacido.

Linwei Guo 5B

Tower of Hercules

The Tower of Hercules is in Spain. It is fifty-seven meters tall. It is built on a hill. There are three floors; each floor has seventy-nine stairs. It is made of stone and wood. There are two hundred thirty-nine stairs inside, forty windows and there is a park outside. Originally, it was built as a lighthouse. It is the oldest lighthouse in the world currently running. It is in the northwest of Spain, in the city of Coruña, bathed by the Atlantic Ocean.

Jordi Doldán 5B

AMISTAD

Amistat, dolça amistat
m'omples quan em vens a visitar.

És genial sentir-te a prop
quan et necessito de debò.

Si em noto deprimat tu
m'alegres,

fins i tot de nit.

Si tot ho veig de color negre
tu fas que ho vegi blanc.

Si tinc un malson
tu fas que tingui un son de
"lux".

Amistat, dolça amistat
em fas tenir més amistats.

Els teus amics són els meus amics
i els meus amics són els teus amics.

Com m'agrada sentir te a prop
ho veig tot de bon color.

Nicolás Miranda 6A

La guerra entre las brujas y los elfos

Había una vez en un bosque profundo había una guerra entre unos elfos indefensos que iban con una bruja buena llamada Blanca y dos brujas malvadas que querían matar a la buena. Las brujas malas se llamaban Ginebra y Martha, y querían arrasar el pueblo de los elfos. Tenían 100 guardianes fuertes y bien alimentados. Blanca quería ganarles porque Ginebra había matado a su padre, y para salvar a los elfos. Blanca estaba preocupada porque sabía que estaba desiguallada, y decidió buscar a un humano. Llegó a la tierra cuándo lleo estaba cansada, tuvo que viajar mucho, y se encontró con un niño que la invitó a que pasase un tiempo en su casa. La bruja Blanca le explicó que había una guerra y que estaba buscando a un niño que se llamaba Raúl. El niño le dijo que era el, y le pregunto qué, que tenía que hacer, la bruja le dijo que ya lo descubriría más tarde. El niño tenía miedo, y le preguntó que sí era peligroso, la bruja no le contestó. Cuando llegaron al mundo de los elfos, los elfos le aclamaron, y estaban seguros que ganarían la guerra. El niño en todo momento le decía la bruja que él no sabía luchar, que no sabía hacer nada. La bruja le dijo que él tenía el arma más importante: su peluche. El niño estaba flipando, y le dijo a la bruja que su peluche no tenía nada en especial, que era 100%algodon. La bruja le echó un hechizo al peluche y cobró

vida. El niño se sorprendió y la bruja le dijo que ya estaban listos para la guerra. Al día siguiente prepararon las tropas y marcharon hacia el bosque oscuro dónde se hicieron la guerra. Namás llegar vieron las tropas de las brujas malas, capitaneadas por Ginebra y Martha. Raúl con su peluche se encargaron de Ginebra y, Blanca de Martha. Raúl y su peluche mataron a Ginebra, y Blanca torturo a Martha. Los elfos ganaron pero cuando Raúl lleo a su casa ya no recordaba nada.

Marc Cruz 6A

THE MISTERY OF THE KING

Once upon a time, there was a rich and wicked king who behaved very badly with his people. Sometimes he sent his soldiers to burn neighbours' houses and also to steal money and food.

One day, the king was killed but nobody knew how it happened. Then, the investigation to find out who was the murder started. They only found poison in his ear and a poison pot on the floor next to his body. There was a clue: there was a shop's address on the pot.

Soldiers went to the shop to find out who bought the poison. The store owner told them that someone called Mick bought it one week ago. But the explanation was not useful. They could not find where the murdered lived and they stopped the investigation. The soldiers never found out who killed the king.

Raúl Torrejón 6A

LA ESTRELLA QUE QUERÍA SER HUMANA

No hace mucho, conocí una estrella, seguro que pensareis que es una tontería, pero no, yo conocí a una estrella, y no solo la conocí si no que la hice mí mejor amiga.

Bueno me voy a presentar, yo soy Lucía, lo que os quiero contar es la historia de una estrella que quería ser una humana, ese era su gran sueño!

Una noche pregunto a sus hermanas las estrellas, como podía ser humana, y le dijeron que preguntase a los siete planetas.

Mercurio, Venus, Tierra, Júpiter, Saturno y Urano.

La estrella les hizo caso y les fue a preguntar, ellos le dijeron que no lo sabían, pero quizá el sol sí.

Ella sin perder las ganas, fue hacia el sol y le pregunto, que podía hacer, el no lo sabía, pero seguro que la luna tan sabia como era, seguro que lo sabía.

La estrellita triste, fue a preguntar a la luna, la respuesta de la luna le puso contenta, le dijo que fuera a tierra, y que entrase en alguna casa, entonces una vez estuviese dentro debía de tocar una persona, al momento se volvería una humana, pero tendrá la misma edad, que la persona que tocase.

Y así fue, pero antes de tocar a la persona necesitaba pensárselo más de dos veces.

En aquel instante vio a una niña que estaba durmiendo, esa niña tenía más, o menos, unos 12 años. La estrellita le toco, y como le dijo la luna, se convierto en una niña de 12 años. Una vez convertida en humana, se quedo a dormir en esa casa, ya que hacía un frío que pelaba esa noche.

El día siguiente, la estrellita salió muy temprano para que no la pillaran.

Más, o menos, a las 9:45, la estrellita vio a un montón de niños, y niñas entrando en un edificio muy grande, que era la escuela, pero ella no tenía ni idea.

En aquel momento, aparecí yo, la vi un poco asustada, y me acerque hacia ella, entonces le dije:

-Porque no entras al cole. (Ella asustada me respondió)

-Esto se llama cole!

La verdad es que yo me extrañe bastante, pero no dije nada. Entonces le dije que si quería entrar al cole, podía porque estábamos haciendo una campaña, de niños que no podían entrar a los colegios por falta de dinero.

Ella contenta me dijo que, sí.

Al atardecer, la lleve a casa, y me dijo que era huérfana. Mis padres les dio pena y le pidieron que si quería quedar-se con nosotros. Como que no tenía a donde ir, acepto. Pues así fue, y se quedo más, o menos un mes.

Pero llego un día, y me parece que era 13 de Abril, por la noche.

Yo llegue a casa, el caso es que no la encontré, lo único que encontré fue una carta explicando su historia, yo me extrañe mucho, porque claro!

Pasaban los días, y la hechaba mucho de menos. Cada noche miraba por la ventana, esperando algún día que bajase del cielo.

Abir Ezzaaouni 6B

TOTS SOM IGUALS

El humans som iguals
al principi i al final.
Tots amb bons sentiments,
que d'allò estem plens.
Ningú som perfectes,
tots, amb els nostres defectes.
Però tots valem,
que d'això en sabem.
Als espanyols,
no ens agrada estar sols.
Els francesos,
que no s'entenen
amb els anglesos.
Alguns amb la seva religió,
i seguint la seva afició.
N'hi ha d'antipàtics
i d'altres molt simpàtics.
El humans som iguals
al principi i al final.

Raúl Blazquez 6B

Back to life

Once upon a time, a happy family. A father and a mother and their children. First find Jack, the oldest son and this is followed by Annie. The life of this family was a way of roses, until... came a sudden unfortunate that change their lives forever. If you think about it, i'm not going to explain well this story, so it is best to explain it one member of that family.

Do not you think, Annie?

Well, yes. I think it is time to explain the world what happened to my brother.

All of this passed a few years ago. I had just left the school and, my brother, called Jack, had to come get me. My brother assists to the university of the city.

He's 22 years old, and I'm 8 years old. He's studying languages. Especially English.

At the turn of the street, I stared to see the car of my brother. I climbed in it and we take direction home, well, this is what I thought. I stared to feel some differences on the road, but i stay in silence. After a few minutes, I see the friends of my brother with their motorcycles.

- Do not go home? - I ask interested.

- No, we're going to ride motorcycle for a while. - answer my brother barely look at me.

I know that this was bad but I did not want to refute.

A friend of my brother loaned the motorcycle to ride. They want to make races.

In this moment I decided that I did not care what they say, what they want to do was bad.

- You can not do this, mom and dad would not like. - I say

- Shut - answered.

I happened to look. I see as they began to run. They make three rounds, four... Until... My brother have an accident. My brother fell off the motorcycle and this fell on him. I ran to him. Unfortunately when i come to him it was too late. Mi brother was

unconscious. I call an ambulance, and my fathers. The panic surrounded us. I climb at the ambulance. i arrive at the hospital and I see my fathers very frightened. My brother was in danger of dying. We passed a bad night. After a few days told us that my brother was in coma. My brother stayed in the hospital and my fathers and me comes to house to try remake our life.

We passed months and months... I go to see my brother all of the weeks but never wake up.

The life was different without my brother.

I continued to come to see my brother in the lasted months but, then, one thursday, suddenly, my brother iopen his eyes! Yes, my brother would recover.

Passed three months, my brother start to talk but, had one catch, no remembered nothing.

With the time Jack, stared to remembered things, but one day i realized that my brother remembered the English. No remembered nothing, only the English. Jack talks English like we're not passed the accident. Was magnificent, a miracle.

Today, my brother remembered a lot of things and the English too, and the more shocking is, that, my brother is graduated in this subject, and when he finished the recovery, my brother have a place at the school of languages. Slowly

my brother back to life.

Lorena Mendoza 6B

1r Premi
Concurs de
portades

Verònica Moca 6B

